

Thầy
Trương Đình Ngũ
thăm
Thung Lũng
Hoa Vàng

Phạm Huy Thịnh

Tin thầy Trương Đình Ngũ viếng thăm Thung Lũng Hoa Vàng do CVA Nguyễn Vũ Hải loan báo cho Hội đã lan truyền rất nhanh qua Diễn Đàn Tin Thư Chu Văn An. Chương trình đón tiếp Thầy thành hình ngay tức khắc. Nhiều học trò cũ náo nức được gặp lại thầy xưa sau bao năm rời xa mái trường Chu Văn An. Thật không ngờ. Tại San Jose, thầy Trương Đình Ngũ được CVA Nguyễn Vũ Hải, cũng là đồng nghiệp trẻ của Thầy một thời gian dài, tận tình đón tiếp. Mọi chương trình... đi đứng của thầy Ngũ đều phải được anh Hải... chuẩn y mới được thi hành!

Ngày thứ bảy 21/7/2001 có buổi sinh hoạt văn nghệ bỏ túi chuẩn bị cho vụ giới thiệu nhà thơ Cung Trầm Tưởng, tức CVA Cung Thức Cẩn. Các đồng môn CVA hiện diện rất đông như các anh Nguyễn Công Bạch, Vũ Mạnh Phát, Phạm Nguyên Khôi, Nguyễn Thượng Dục, Vũ Đức Nghiêm, Hoàng Ưông Lễ, Vĩnh Thúc, Bùi Đức Lạc, Bùi Công Thắng, Nguyễn Văn Hiến, Trần Trung Chính, Đào Tiến Luyện, Vương Tứ Cảnh, Phạm Tài Tấn, Đoàn Thanh Liêm, Phạm Hữu Độ, Lại Quốc Án, Nguyễn Huy Lãng, Nguyễn Huy Quế, Nguyễn Đình Phương, Nguyễn Thanh Giản, Đoàn Mạnh Tuấn... và nhiều thân hữu. Một số bạn mang cả bầu đoàn thể tử tham dự. CVA Nguyễn Như Hùng chở thầy Trương Đình Ngữ tới lúc 13giờ45. Bao nhiêu học trò cũ ùa ra vây đón, chào hỏi Thầy. Thầy trò tay bắt mặt mừng. Trò nhớ thầy chứ thầy đâu có nhớ nổi học trò, nhất là trong một môi trường đông đúc của buổi sinh hoạt này. Tôi cũng đã nhắn được với Thầy là CVA Đàm Quang Kiên, cũng là đồng nghiệp có nhiều kỷ niệm riêng với Thầy, gửi lời thăm hỏi Thầy. Kiên đã gửi điện thư căn dặn việc này khi hay tin Thầy sẽ ghé thăm San Jose. Thầy nhớ ngay là Đàm Quang Kiên hiện ở Minnesota và Thầy không có số điện thoại để gọi cho Kiên. Tôi hứa sẽ cho Thầy số điện thoại của Kiên vào tối nay. Khi về đến nhà là gửi điện thư ngay cho Kiên để Kiên gọi Thầy ở nhà anh Nguyễn Vũ Hải.

Ngày chủ nhật 22/7/2001, các cựu môn sinh của thầy Ngữ tập trung ở trụ sở Tin Thư Chu Văn An (TTCVA) đón tiếp Thầy. Để chuẩn bị cho buổi gặp gỡ này, tôi mang một chậu hoa đang nở đến tô điểm cho... “phòng hội”. Anh Nguyễn Huy Lãng mang trái cây và nước tới. Tôi di chậu hoa đi nơi khác để nhường chỗ cho anh Lãng đặt đồ ăn thức

uống. Nguyễn Đình Phương và Lâm Hữu Trãi tới. Trong khi chờ đợi, tôi chỉ chậu hoa :

- Đố các anh biết cây hoa gì đang trưng trong phòng này ?

Anh Lãng nhanh nhẩu :

- Đó là cây hoa giả anh mới mua về.

- Không phải hoa giả đâu. Thật đấy!

Anh Phương tới gần chậu hoa, đưa tay mân mê lá cây:

- Mới tậu ở chợ Safeway về chứ gì ?

- Đố các anh ra chợ Safeway tìm được đấy. Từ dạo sang đây tôi đã mất công đi lùng kiếm ở các vườn ươm cây, các chợ mà kiếm không ra. Mất công lắm mới gầy giống được đấy! Từ Việt Nam qua Canada, từ Canada qua đây... 3, 4 lần mới xong....

Mọi người im lặng, chịu thua, tôi giải thích:

- Đó là cây hoa Ngọc Nữ.

- Trời ơi! Thảo nào mà anh mất công quá. Để dưới đất không được. Phải mang lên trên bàn này.

Anh Phương, anh Lãng dọn bàn và mang chậu hoa lên.

Thầy Ngữ và các bạn khác đến gần như cùng một lượt. Ngoài thầy Ngữ, còn có các CVA Nguyễn Thanh Giản, Nguyễn Văn Tuấn,, Nguyễn Đình Dũng, Nguyễn Vũ Hải và Vũ Mạnh Phát. Vừa tới là anh Phát trao tặng Thầy một món quà lưu niệm, gồm cả đặc san CVA và vài bản Tin Thư, dù đã cũ, để Thầy biết sinh hoạt CVA vùng Bắc California. Anh cũng kính tặng thầy tập thơ song ngữ

“Tình anh như thế đấy” mà anh vừa phát hành. Các bạn bu quanh thầy Ngữ chuyện trò tíu tít.

Anh Nguyễn Vũ Hải thì anh tôi nhắc tới hoài mỗi lần ghé Bắc California. Hôm nay tôi mới “có duyên” gặp mặt chuyện trò với anh. Cũng là nhờ thầy Ngữ! Điều thuốc trên tay, anh cười cười... bắt chuyện :

- Mỗi lần gặp Phạm Huy Cường là hẳn nhắc tôi phải bỏ thuốc lá. Bỏ không được.

- Ít gặp anh trong sinh hoạt CVA quá!

- Tôi ít đi ra ngoài, ít gặp bạn bè. Chỉ loanh quanh với nhóm mà-chợc mấy người. Khi gặp bạn bè là chỉ kể chuyện vui cười thôi.

Tiếng cười nói vang lên liên tục trong phòng.

- Khi anh đi ra ngoài gặp bạn bè đầu lảo mới cười xá ga chứ. Cười mệt nghỉ như thế này là bằng bao nhiêu thang thuốc bỏ, đúng không đóc Giản ?

- Đúng vậy, không thuốc nào bằng!

CVA Nguyễn Đình Dũng, cháu cố Giáo Sư Nguyễn Đình Hòa, người luôn luôn đưa đón GS Hòa tham dự họp mặt CVA, khiếu nại là địa chỉ ghi sai, báo hoài mà hội không chịu điều chỉnh. Không biết là anh đã báo cho ai ? Xin anh cho lại đầy đủ, kỳ tới mà còn sai thì anh cứ... việc ... réo!

Thầy Ngữ cho biết là Đàm Quang Kiên mới gọi tôi qua. Thầy Đinh Tiên Lãng cũng đã gọi báo cho Kiên là thầy Ngữ đang thăm San Jose. Thật vui. Còn cái vui nào bằng cái vui các bạn đồng nghiệp được nói chuyện với nhau sau bao năm xa cách.

CVA Lâm Hữu Trãi, bạn rất thân của anh Nguyễn Đình Phương sừng sốt khi nghe anh em nhắc tới thân phụ anh Phương vừa mới qua đời ở Việt Nam. Nhiều tin tức... “thời sự CVA” anh cũng không hay. Thế là anh tái nhập Diễn Đàn Tin Thư Chu Văn An tteva@yahoogroups.com để mau chóng biết tin tức thầy xưa bạn cũ.

Khi chụp hình lưu niệm, anh Dũng đề nghị giới thiệu mọi người cho thầy nhớ. Thầy ngồi ghế. Học trò đứng vây quanh. Thầy tươi cười lấy bút và sổ tay ra:

- Khoan khoan, để tôi ghi tên các anh theo vị trí, nếu không thì không nhớ hết được!

Thầy hỏi tên từng người rồi ghi như vẽ bản đồ điểm danh lớp học. Bao kỷ niệm thời học trò sống dậy trong tôi, và có lẽ trong tất cả mọi người hiện diện. Bao nhiêu máy ảnh đua nhau nháy lia với các... thợ chụp tài tử thay phiên! CVA Nguyễn Văn Tuấn mãi mê với máy thu hình, lia đi lia lại.

Đến giờ đã định, tất cả lên xe đi tới nhà hàng BoTown gần trụ sở Tin Thư CVA. Trước khi đi, tôi ghi giấy dán trước cửa để anh em nào trễ thì tới thẳng nhà hàng, một tập tục đối với mọi cuộc... hẹn hò đón tiếp tương tự. Anh em đồng ý chọn địa điểm trong góc, cách xa tất cả để dễ bề... ăn to nói lớn, cười đùa xả ga mà không làm phiền... hàng xóm!

CVA Nguyễn Thanh Giản tặng thầy tập truyện ngắn “*Kỷ Niệm Trên Đồi*” do anh viết. Thầy cất để ở mép bàn ăn. Tiếp viên nhà hàng, không biết có nói gì không hay nói mà không ai để ý vì đang mãi mê chuyện trò, đã thò tay... nhón lấy quyển sách. Thầy đòi lại. Lúc đó tiếp viên giải thích là

mang cát cho khỏi bị thức ăn dính bản, sẽ hoàn lại sau khi dọn ăn xong. Thật là chu đáo.

CVA Vũ Mạnh Phát thay mặt Hội chào mừng thầy và giới thiệu anh Nguyễn Thanh Giản đại diện anh em có vài lời với Thầy. Anh Giản, với lời nói thật văn hoa, đầy chân tình, bày tỏ sự tôn kính, nhớ ơn đối với Thầy, và rất vui được gặp lại Thầy sau bao năm xa cách.

Đáp từ của Thầy thật cảm động và sâu sắc :Thầy rất mừng có dịp gặp lại các học trò cũ và thấy học trò cũng như con cái học trò đã may mắn có điều kiện tiến hơn Thầy, hơn con cái những người còn ở lại, rất xa. Thầy đã gặp nhiều người, những người sang Mỹ sớm, từ 1975, cũng như những người mới sang sau này. Thầy có nhận xét là những người đi sớm thật là may mắn, được giúp đỡ, có điều kiện tiến thân nhiều hơn là những người sang sau. Thầy rất cảm động là đã được anh Nguyễn Vũ Hải, là đồng nghiệp, liên lạc với Thầy và nói thể nào cũng phải lên San Jose cho bằng được, cho số điện thoại của hãng xe đò để gọi, lên đến nơi thì Hải đón, lại... đây cô gái rượu đi chỗ khác nhường phòng cho Thầy. Anh Phát cũng gọi mấy lần. Thầy xin lỗi là không nhớ hết tên mọi người. Rất mừng là được gặp lại học trò cũ trong một hoàn cảnh thật là bất ngờ, tràn đầy tình trò đối với thầy sau bao năm không gặp. Thầy rất cảm động là tinh hoa của dân Việt, của CVA vẫn còn đó, dù ở nơi đất khách quê người !

Thầy trò miền man nhắc lại những thầy thời đó, có thầy đã ra đi vĩnh viễn như thầy Bạch Văn Ngà, một mình kiêm luôn mọi môn liên quan về toán như đại số, số học, hình học, thiên văn, cơ học... trong khi các thầy khác về toán chỉ dạy 1, 2 môn mà thôi, thầy Trần Đình Ý dạy Pháp văn, thầy Lê Ngọc Huỳnh dạy Sử Địa..., các thầy còn sống

như thầy Nguyễn Văn Phú, dạy toán, hiện ở Montréal, thầy Phạm Kế Viêm mở tiệm ăn tại Paris, thầy Đào Văn Dương ở Houston, Texas...

Quay sang chương trình sắp xếp tiếp Thầy mấy ngày Thầy ở lại đây, tới thứ sáu thì về lại Los Angeles rồi sẽ đi Canada gặp Thầy Nguyễn Văn Phú, anh Nguyễn Thanh Giản rảnh rồi, ngõ ý sẵn sàng tiếp, mời Thầy đi chơi. Nguyễn Vũ Hải chặn ngay:

- Ấy ấy! Muốn mời Thầy, đón Thầy là phải được sự chấp thuận của Nguyễn Vũ Hải đấy nhé. Đâu có bắt cóc đi khơi khơi được. Chương trình đã có : Ngày thứ 2 thì Thầy rảnh tới 4PM. Thứ 3 đã có mục. Rảnh thứ 4 thứ 5.”

Lập chương trình đi Reno, Yosemite, Monterey, San Francisco, vườn nho ném rượu.... Reno thì không "mặn" lắm vì thầy đã đi Las Vegas rồi. Nên đưa Thầy đi Mystery Spot ở Santa Cruz để Thầy giải thích những hiện tượng vật lý kỳ lạ nơi đó như hòn bi tự leo dốc, hai người cao bằng nhau đứng cạnh nhau thì người ngoài nhìn thấy người cao người thấp khác nhau.... Anh em nào rảnh thì tập trung ở nhà Nguyễn Vũ Hải ngày mai, sáng thứ hai, lúc 9 giờ, sau đó tính tiếp.

Chuyện thời đi học nổ như pháo!

Thầy Ngữ dạy Lý Hóa các lớp đệ nhất CVA từ 1955, tới 1961 thì bị động viên. Học lính xong, thầy lên dạy ở Võ Bị Đà Lạt, tới 1965 thì giải ngũ, về Sài Gòn dạy ở trường Tư thực Hưng Đạo. Vợ thầy mất từ năm 1993. Thầy có 3 con trai. Một mất tích ở vùng biên giới Miên Việt. Hai người con trai còn lại đều đang sống ở quê nhà ! Bây giờ thì Thầy đã về hưu, chỉ dạy lai rai cho vui! Giải trí của

Thầy là... xì phé. Kỳ này Thầy sang đây thăm bà chị ở Nam California.

Thời dạy học ở CVA, Thầy còn rất trẻ và là thần tượng của nhiều học sinh. Cao. Đẹp trai. Học trò đổ nhau đoán tuổi Thầy, người cho ngoài 70, kẻ đoán chưa tới 70. Để giải tỏa thắc mắc, trong bữa ăn, anh Lãng hỏi ngay:

- Thưa Thầy, thế Thầy năm nay bao nhiêu tuổi rồi ?"

- 68, chưa tới 70!

Tôi vỗ vai anh Lãng đánh đét một cái:

- Đấy, thấy chưa!

Trong bàn ăn, tất cả thầy trò đều vào lứa tuổi 6 bố. Khi biết là Thầy có dạy ở VBĐL, anh Vũ Mạnh Phát hỏi Thầy muốn gặp anh em VBĐL vùng này không thì Thầy cười bảo :

- Để cho tôi còn về VN sống yên ổn chứ! Mấy ông hỏi sang đây gặp mấy ông sĩ quan tính chuyện gì thì mệt lắm!

Tất cả đều cười. Cười thông cảm với Thầy. Thông cảm với những vấn đề của những người còn ở lại quê nhà.

Anh Nguyễn Vũ Hải kể nhiều chuyện tiểu lâm thời đi học, lúc vượt biên, khi bị bắt ngồi tù hơn 3 năm, suýt bị bắn chết lúc vượt biên. Đúng như anh đã nói khi mới gặp tôi là anh thích kể chuyện tiểu lâm. Anh nhắc lại một số giai thoại liên quan đến các người đẹp CVA thời đó. Năm anh học là năm cuối có nữ sinh học đệ nhất tại CVA. Nghe anh thao thao bất tuyệt mà mọi người cười ngả nghiêng. Anh Phát đề nghị anh viết lại các chuyện đó để đăng vào đặc san CVA thì anh lắc đầu. Anh chỉ kể chuyện được chứ không viết bài được. Một chuyện anh kể với nhiều thích thú là khi

học sắp xong giờ Anh văn thì cha Vị, Giáo Sư Anh văn, có nói là câu gì dịch sang chữ Anh cũng đều dịch được hết; anh đã giơ tay xin cha dịch hộ câu “Học giờ cha Vị thú vị bỏ cha!” là bị cha Vị nạp liền “A! Anh này láo nhé!”

Thầy vui, thầy Ngữ tham dự tận tình :

- Ngồi nơi đây thấy vui quá, tôi góp với các anh một chuyện vui. Chuyện này xảy ra sau 75 về mấy câu đối, khi mấy thầy giáo đi chấm thi tụ tập với nhau:

“Trai Hóc Môn vừa hôn vừa móc”

Đối lại là :

“Gái Gò Công vừa gông vừa co”

Mọi người đều chịu là hay. Hay quá! Cả từ lẫn ý. Phát, Trãi lấy bút ra ghi liền.

Thầy cười cười nói tiếp :

- Cái vui là mấy cán bộ hỏi tụi tôi “Hôn thì biết, còn móc là làm sao ?”

Chợt nhớ tới câu đối anh em đã đưa lên... đối nhau trên Quán 12 Con Cóc, Quán Gió, mà chưa có về đáp ổn thỏa, và thấy Thầy cũng là một cây... chịu chơi, tôi hỏi :

- Thưa Thầy, Thầy có biết cái câu gì “*Gái Củ Chi...*” đối lại là sao không ?

- Câu ấy thì cũng có về đối đấy, nhưng tôi không tiện nói ra. Có câu này na ná :

“Trai Thủ Đức năm canh thức đủ”

“Gái Củ Chi sáu khắc chỉ cu”

Viết thì như vậy nhưng khi đọc thì vui hơn vì tôi là người miền Trung!

Cả bàn cười phá lên, lụp đi lụp lại và bắt chước cả giọng miền Trung.

Lang bang sang chuyện nữ sinh học CVA thì Phương Gà Tre mào đầu rồi tất cả nhao nhao hỏi Thầy là hỏi đó Thầy để ý tới nữ sinh nào ? Thầy “nhớ” ai ? Bây giờ Thầy cứ... khai thật ra. Mọi người ngồi quanh bàn này bây giờ đều là... ông nội, ông ngoại cả rồi mà! Thầy... đừng ngại... Thầy Ngữ cười ha hả :

- Hồi đó lớp nào có nữ sinh là cụ Hoàng Cơ Nghị dạy. Có giáo sư nào khác dành được với cụ Nghị đâu ?

Thầy trẻ, đẹp trai mà dạy lớp có nữ sinh đệ nhất chắc là bây giờ còn nhiều chuyện...đáng nhớ !

CVA Nguyễn Đình Dũng kể lại ngày Dũng, hồi đó là trưởng lớp, lại nhà thầy lấy bài soạn mà thầy viết trên giấy pelure để đi quay roneo. Lan man kể tới các thầy thời đó và anh Dũng nhớ kỹ bị thầy Bùi Đình Tấn quay sử địa. Thầy chỉ hỏi 2 câu! Nói được là đỗ, nói sai 1 câu là trượt. Câu thứ nhất “Đường xích đạo đi được mấy chiếc xe hơi ?” Trả lời thoát câu này : “Đường xích đạo là đường tưởng tượng nên không đi được xe hơi nào” thì sang câu sau : “Thành phố Ottawa thuộc vùng nào bên nước Nhật?”. Thầy Tấn bây giờ đang ở Texas. Chắc Thầy cũng có nhiều chuyện vui thời đi dạy mà thầy còn nhớ.

Lâm Hữu Trãi ngồi cạnh Thầy, nhìn Thầy từ đầu đến chân:

- Hồi đi học tụi em phục Thầy lắm. Thầy đứng trên bục cao thấy Thầy vĩ đại. Em nhớ là hồi đó Thầy ăn mặc bánh bao lắm, quần áo ủi thẳng tắp.

Tôi chỉ ngay Trãi, lúc nào quần áo cũng thuộc loại gương mẫu, được là ủi phẳng phiu:

- Thầy thấy anh Trãi đây không, học trò Thầy bắt chước Thầy từ cách ăn mặc đấy!

Mọi người cười vang. Trãi tiếp, vừa nói vừa làm điệu bộ theo câu nói :

- Đạo đó Thầy mang kính trắng, gọng vàng, hai ngón tay thỉnh thoảng lại... sờ lên mũi, đưa gọng kính lên như thế này này...

- Đúng rồi, hồi đó tôi đeo kính gọng vàng.

- Thầy lại còn thỉnh thoảng hít hít thổi bạc hà nữa chứ!

- Hồi đó tôi bị nghẹt mũi.

Bây giờ Thầy không còn nghẹt mũi, không còn hít thổi bạc hà nữa nhưng Thầy lại... hút thuốc lá! Tôi góp chuyện :

- Năm em học, thi lục cá nguyệt Thầy ra bài toán về hạt mưa rơi.

- Các anh nhớ chi tiết thật! Tôi không nhớ mấy vụ đó.

Niên khóa 58-59, tôi học 1B5. Các bạn cùng lớp trong “bộ nhớ “ già nua trực trặc còn lại thì có Nguyễn Tự Hải, Nguyễn Tranh Chiếu, Nguyễn Trọng Dũng, Nguyễn Tiến Dỵ, Bùi Hồng Cẩm, Phạm Ngọc Đức, Vũ Đình Thịnh, Phạm Trọng Lệ, Trương Ngọc Quý, Hoàng Hà Thanh, Nguyễn Vũ Văn, Phạm Đình San, Nguyễn Văn Trân..... Đặc biệt là Nguyễn Xuân Thăng, không có tên chính thức trong lớp nhưng được thầy giám thị Đặng Văn Biên, mất năm 1997, biết là học trò thầy vừa coi năm ngoái nên thầy ưu ái làm ngơ, coi Nguyễn Xuân Thăng như học sinh tự do, để cho bạn Nguyễn Xuân Thăng cứ giờ thầy Bạch Văn Ngà dạy Toán, thầy Trương Đình Ngữ dạy Lý Hoá là có mặt và

luôn luôn ngồi cạnh tôi. Còn nhớ ngày trả bài thi lục cá nguyệt, thầy Ngữ đọc tên, điểm mỗi người cho cả lớp nghe. Cuối cùng thầy gọi tên hai người bảo đứng lên cho thầy... xem mặt... một tí! Thầy nhìn qua nhìn lại hai học trò rồi hạ bút phết thêm 1/2 điểm nữa cho bài nhất lớp.

Bao nhiêu kỷ niệm cũ đều được các bạn đua nhau kể ra và cùng cười vang ha ha. Thầy tiếp:

- Khi ở Nam Cali, tôi cũng được dịp gặp một số anh em như trên này. Tôi cũng có dự picnic do CVA Nam Cali tổ chức. Dưới đó đang bị lục đục về vấn đề chính trị, nghe đâu có chính khách địa phương xen vào.... Ở Bắc Cali, không khí thật là vui, vui quá, có sự giao lưu, trao đổi giữa tất cả mọi người !

Thầy ra ngoài hút thuốc sau khi ăn. Mọi người theo ra và máy ảnh lại làm việc lia lịa. Sách của thầy được nhà hàng trao trả khi... thanh toán tiền. Anh NV Hải đã nêu nhận xét về cả cuộc đời nhà giáo của thầy Ngữ :

- Trong suốt thời gian dạy học, trong ngành dạy học, các thầy thường là không ít thì nhiều đều lãnh... lời phê... không hay nào đó của học sinh. Riêng đặc biệt đối với thầy Ngữ thì xin thú thật là tôi không hề nghe thấy một lời chỉ trích, chê trách nào ngoại trừ một chữ... “đùa!”

Buổi gặp mặt với đám học trò cũ ở Bắc Cali hẳn đã đem lại cho Thầy một niềm vui lớn lao. Ngay ngày hôm sau, 23/7/01, Thầy làm bài thơ “*Gặp Lại*” ngập tràn tình cảm ghi nhớ lại buổi gặp mặt này và anh Phát đã phổ biến ngay trên Diễn Đàn Tin Thư Chu Văn An.

Gặp Lại

Mấy chục năm rồi qua quá mau

Gặp nhau thì tóc đã phai màu

*Mừng người năm cũ nay còn đó
Buồn kẻ vội đi chẳng đợi nhau
Đến sớm thuận đường danh với lợi
Chậm chân đành chịu lép đặng sau
Chén vui cùng cạn tuy rằng muộn
Ha hả cười vang chẳng chút sầu.*

“Để kỷ niệm hôm họp mặt anh em Chu Văn An Bắc Cali. Xin gửi đến bài này với tất cả tình cảm sâu sắc.
23/07/01. Trương Đình Ngữ”

Các CVA Tâm Minh Ngô Tăng Giao ở Miền Đông Hoa Kỳ, Đào Tiến Luyện, Gà Tre Nguyễn Đình Phương đã ngẫu hứng họa lại bài này. CVA Sầu Đông Nguyễn Thọ Chấn ở Canada đã trao trọn tâm tình qua những nhận xét tuyệt vời, kèm thêm chút... théc méc dí dỏm khi đọc bài xướng và các bài họa. Tình thầy trò vui, đẹp, quý biết chừng nào!

Xin chỉ trích đăng lại hai bài họa của 2 bạn CVA59 đã được phổ biến trong Đặc San Chu Văn An 2002 của Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Chu Văn An Bắc California.

Bài họa của CVA Nguyễn Đình Phương (GT), San Jose

TÌNH XUA

*Vật đổi sao dời thật quá mau,
Hoa xuân vườn cũ chưa thay màu,
Tình em chóng nở khi mười sáu,
Mấy chục năm rồi vẫn đợi nhau,
Ngày đó tưởng chừng xa vạn dặm,
Bây giờ anh đã ở ngay sau,
Một lần về gặp cho êm ấm,
Nói lại môi hôn quẳng hết sầu.*

Bài họa của CVA Tâm Minh Ngô Tằng Giao

HỘI NGỘ

*Mặc bao ngày cũ đã trôi mau
Kỷ niệm trường xưa chẳng bạc màu
Canh bạc bại, thành luôn gheo khách
Trò đời sinh, tử mãi trên nhau
Tiền tài sương đọng giọt khuya sớm
Danh vọng sóng trào bọt trước sau
Lắng cặn thặng trầm ly hội ngộ
Dâng men tình nghĩa phá thành sầu.*

Thầy Trương Đình Ngữ cũng gửi anh em bức hình lưu niệm với bút tự sau tấm hình: “*Thân gửi phân hội Chu Văn An, San Jose. Kỷ niệm chuyến viếng thăm Bắc Cali. Trương Đình Ngữ 02.08.01*”

Từ trái : Nguyễn Thanh Giản, Nguyễn Đình Phương, Phạm Huy Thịnh, Lâm Hữu Trãi, Nguyễn Huy Lãng, Nguyễn Đình Dũng, Vũ Mạnh Phát.

Tôi hứa với ban biên tập đặc san là viết bài tường thuật về thầy Trương Đình Ngữ thăm Bắc California. Tôi đã ngưng ở đây, nhưng.

Thầy Ngữ đã sang Montréal thăm Canada, gặp thầy Phú và nhiều bạn bè. Thầy cũng đi Houston, Texas gặp lại đám học trò cũ ở vùng này gồm các anh Nguyễn Khánh Do, Ngô Hữu Liễn, Trần Quang Tuấn, Trần Ngọc Giới, Phạm Huy Cường và giáo sư Đàm Quang Hưng. Thầy cũng trở lại San Jose một lần nữa để họp mặt với các bạn Quốc Học. Ngày 12/10/2001, thầy rời Mỹ trở lại quê nhà.

Ngày 27/10/2001 nhận được điện thư của CVA Phạm Gia Tuyên trả lời NV Hải, xác nhận tin thầy Trương Đình Ngữ đột ngột qua đời tại Sài Gòn ngày 26/10/2001, chỉ 2 tuần sau khi về tới Việt Nam. Thầy đi uống cà phê với bạn sau giờ dạy. Khi ra xe về, Thầy bị xiêu tại xe. Chở vào nhà thương thì không kịp nữa. Tôi, Phương Gà Tre, Hải, Phát... đều quá bàng hoàng, xúc động. Mới gặp Thầy đây, Thầy còn khỏe mạnh... Phương Gà Tre tâm sự :

- Trong bài thơ của thầy Ngữ, câu “*Buồn kẻ vội đi chẳng đợi nhau*” là một câu gở, anh thấy không?

Tin Thầy Ngữ đột ngột từ trần lan rất nhanh giữa các môn sinh CVA. Sau khi trao đổi, anh Phương đã liên lạc nhờ Tuyên đặt làm một vòng hoa phúng điếu Thầy với danh nghĩa các môn sinh CVA vùng Bắc California. CVA Nguyễn Văn Bích và Phạm Gia Tuyên đã viếng và tiễn đưa Thầy thay mặt các bạn ở xa. Môn sinh của Thầy, dù ở hải ngoại, vẫn luôn luôn nhớ đến công ơn Thầy.

Nhiều điện thư viết về thầy Ngữ sau sự ra đi đột ngột của Thầy. Những điện thư của Trương Bách (Pháp), Phí Thịnh Đức (Canada), Nguyễn Ngọc Cương (Florida), Đàm

Quang Kiên (Minnesota), Trần Bá Hồ (Canada), đã khơi lại nhiều kỷ niệm xa xưa và tràn đầy tiếc thương. Thầy Trương Đình Ngũ hẳn đang mỉm cười... mỉm cười về chuyến đi chơi cuối cùng của Thầy!

Sinh, Lão, Bệnh, Tử là lẽ thường. Mọi người đều lần lượt trước sau đi qua con đường đó. Từ ngày Thầy Trương Đình Ngũ làm chuyến viễn du Bắc Mỹ đến nay thấm thoát đã 18 năm trôi qua. Đọc lại bài tường thuật thì thấy một số người có cơ duyên gặp Thầy khi Thầy qua Bắc Mỹ hoặc được nhắc tới trong bài viết cũng đã vĩnh viễn đi chơi theo Thầy như các Thầy Nguyễn Văn Phú, Bùi Đình Tấn, Đàm Quang Hưng, các CVA Trương Bách, Nguyễn Thanh Giản, Nguyễn Ngọc Cương, Nguyễn Thượng Dực, Vũ Đức Nghiêm, Phạm Công Bạch, Hoàng Ưông Lễ, Đoàn Thanh Liêm, Đào Tiến Luyện. Xin coi bài viết cũ được hiệu đính cho Đặc San “Hội ngộ 60 Năm CVA59” như một nén hương lòng tưởng nhớ Thầy Trương Đình Ngũ, các Thầy khác đã dạy CVA Sài Gòn trong thời gian này, cùng Thầy Giám Thị Đặng Văn Biền và các đồng môn đã vĩnh viễn ra đi. ■

Phạm Huy Thịnh

San Jose 12-2001; Montreal 7-2019

**Ghi chú: Bài viết đã được đăng trong Đặc San Chu Văn An 2002 của Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Chu Văn An Bắc California, hiệu đính tháng 7-2019 cho Đặc San “Hội ngộ 60 Năm CVA59”*

